

THERAPEUTISCHPROGRAMMAVOORDRUGGEBRUIKERS

Opendeur en eetfestijn
De Kiem 29 mei 2016

Jaargang 23 | januari, februari, maart 2016

1

Driemaandelijks tijdschrift van De Kiem v.z.w.

De Kiem bestaat dit jaar al 40 jaar!

Dat vieren we in mei met een feestweekend en in oktober met een studiedag.

De Kiem werd in 1976 opgestart als eerste hiërarchisch gestructureerde therapeutische gemeenschap voor drugverslaafden. Een eerste onderkomen werd gevonden in het kleine dorpje Moortsele. Het behandelmodel was totaal nieuw voor Vlaanderen en kwam overgewaaid uit Amerika via Engeland (Phoenix house) en Nederland (De Emiliehoeve). Er was plaats voor maximum 15 bewoners. In de 4 nummers van dit tijdschrift zullen we dit jaar telkens een decennium aan de hand van (oude) foto's illustreren.

De eerste tien jaar (1976-1986) wordt er vooral werk gemaakt van een aanpassing van dit op Synanon geïnspireerd Amerikaans model naar de Vlaamse realiteit. Een halfweghuis wordt eerst opgestart in Gent en vindt later een vaste stek in Moortsele. Omdat er geen specifieke subsidiëring bestond voor een centrum voor drugverslaafden, werd De Kiem erkend binnen het toenmalig "Fonds '81".

Er is sindsdien veel veranderd in De Kiem. In dit tijdschrift kan je meer lezen over drie voorbeelden die dit illustreren.

Arbeid en een zinvolle dagbesteding zijn ontzettend belangrijk in functie van een herstelproces. In de TG kunnen de bewoners een algemene arbeidsattitude aanleren en oefenen. In de eerste fase van het halfweghuis - de re-integratiefase bij uitstek - doen de bewoners gedurende twee maanden vrijwilligerswerk. Dit is een belangrijk leermoment om terug een plaats op de arbeidsmarkt te kunnen innemen. Daarna vinden de meeste bewoners werk in het reguliere arbeidscircuit. Voor sommigen wordt een traject uitgewerkt naar een maatwerkbedrijf.

De Kiem ijvert er voor om ook in de gevangenis met de verslaafde gedetineerden aan de slag te gaan. Recent kregen we de middelen om een nieuw intensief, maar kort programma te ontwikkelen binnen de gevangensmuren. Een boeiende ervaring. Alles ligt nu klaar om dit in meerdere gevangnissen te implementeren. De overtuiging is er dat dit zeer zinvol werk is, dat verslaafde gedetineerden zo meer gemotiveerd worden om een behandeling te volgen en dat daardoor, onrechtstreeks, het recidivecijfer bij de drugverslaafden in de gevangenis zal dalen. Alleen de financiële middelen ontbreken nog.

En tenslotte: in het ambulante centrum van De Kiem werd een specifiek behandelprogramma voor cocaïneverslaafden uitgewerkt. Deze evidence based behandelmethode (Community Reinforcement Approach + Contingency Management) werd nu volledig uitgeschreven in een praktisch handboek.

Onze vaste rubrieken "bewoner en familie aan het woord" worden in dit nummer uitgebreid. Deze keer hebben we ook aan een cliënt van het ambulante centrum van De Kiem gevraagd om zijn ervaring te delen. Steven volgde een programma in de therapeutische gemeenschap van De Kiem en Mustafa volgde een behandeling in het ambulante centrum van De Kiem te Gent. Allebei zijn ze er in geslaagd om hun leven een compleet nieuwe wending te geven. Dat ze De Kiem hiervoor dankbaar zijn is een leuke opsteker voor de medewerkers. Ook de mama van Kenny is terug fier op haar zoon. Betrokken worden bij het herstelproces van je eigen kind is ontzettend belangrijk, maar soms ook moeilijk en emotioneel zwaar.

Dirk Vandevelde
Directeur

Vrijwilligerswerk: de eerste stappen op de arbeidsmarkt.

De eerste 2 maanden van hun halfweghuisprogramma doen bewoners vrijwilligerswerk in de buurt. Een belangrijke stap in het opnieuw vinden van een plaats in de samenleving.

de
kiem

Binnen het re-integratieproces van de halfweghuisbewoners van De Kiem, is arbeid het middel bij uitstek om een betekenisvolle rol op te nemen in de samenleving. In het behoud of herstel van hun geestelijke gezondheid is het vervullen van betekenisvolle sociale rollen binnen het arbeidscircuit een belangrijk middel. Het kunnen verrichten van arbeidsmatige activiteiten draagt in een niet onbelangrijke mate bij tot het opnemen van een aantal sociale rollen, tot het aanhouden van een dagstructuur en meer in het algemeen, tot een beter zelfbeeld van een individu. Deze deelname op vlak van

arbeid kan vele uitingsvormen aannemen, gaande van vrijwilligerswerk naar opleiding tot betaald werk. Voor mensen met een verslavingsverleden is de weg naar het vinden van een geschikte job geen evidentie. Enerzijds hebben ze een arbeidshandicap omwille van een langdurige afwezigheid op de arbeidsmarkt en anderzijds hangt er een negatieve betekenis aan verslaving, des te meer omdat dit veelal gepaard gaat met een justitieel verleden. Toekomstige werkgevers zijn eerder wantrouwig als ze weet hebben van het verslavingsverleden van een sollicitant.

De eerste 2 maanden van hun halfweghuisprogramma zijn bewoners verplicht om vrijwilligerswerk te doen gedurende 30 uur of 4 dagen per week, in een social-profitorganisatie in de buurt van Merelbeke. De doelstelling hiervan is dat bewoners, na het jaar dat ze een intensief programma volgden in de therapeutische gemeenschap te Gavere, stap voor stap weer hun plaats in de maatschappij vinden. Zoals reeds beschreven is een deelname binnen het arbeidscircuit een belangrijk middel. De bewoners staan nog onder het RIZIV en kunnen dus nog geen betaalde job doen omwille van hun ziektestatuut. Daarnaast heeft het vrijwilligerswerk ook een maatschappelijk herstel als doel. Vroeger verwoordde men dit binnen de therapeutische gemeenschappen als 'teruggeven aan de maatschappij...' en deed men met een teruggeefstage vrijwilligerswerk binnen een eigen afdeling. Ondertussen is dit geëvolueerd en doet men het vrijwilligerswerk buiten de eigen organisatie.

De voorbije jaren hebben we met het halfweghuisteam enkele samenwerkingen uitgebouwd met non-profitorganisaties uit de buurt waar de bewoners hun vrijwilligerswerk kunnen doen. We proberen ons op verschillende doelgroepen te richten zodat de bewoners van De Kiem op zoek kunnen gaan naar een tewerkstelling die hen het meeste aanspreekt. Zo gaan er regelmatig mensen naar het woonzorgcentrum Het Lindeken te Merelbeke waar hun takenpakket bestaat uit: rondgaan met koffie bij de bejaarden, een babbelkje slaan, een wandeling maken, de logistieke dienst ondersteunen,... We hebben ook een vaste samenwerking met het Provinciaal Zorgcentrum Lemberge dat ook in Merelbeke gelegen is. Naast het werken met bejaarden, werken we ook samen met organisaties voor mensen met een verstandelijke en/of lichamelijke beperking. Zo hebben we al een jarenlange samenwerking met het orthogogisch centrum De Beweging dat een residentiële afdeling heeft in Gijzenzele en een dagcentrum in Bottelare. Ondertussen zijn er ook voorzichtige samenwerkingen met vzw De Klik in Merelbeke, de Kringloopwinkel Brugse Poort in Gent en het dagcentrum van vzw Zonnehoeve in Eke-Nazareth. Recent hebben we ook een samenwerking met de zorgboerderij Buckwalhoeve te Vurste waar mensen hun vrijwilligerswerk op maat doen.

Af en toe stromen mensen van De Kiem via hun vrijwilligerswerk door naar een betaalde job binnen die organisatie. Dit kan gaan van een betaald vervangingscontract tot een tewerkstelling onder artikel 60 via het OCMW. Sommige mensen stromen zelfs op lange termijn door naar een contract van onbepaalde duur.

Het is voor het halfweghuisteam belangrijk dat de contacten met de non-profit organisaties goed onderhouden worden. Daarom organiseren we voor iedereen na de 2 maanden officieel vrijwilligerswerk een evaluatiegesprek op de plaats van tewerkstelling.

Een actieve deelname in het arbeidsproces heeft voor bewoners een onmiskenbare meerwaarde. Via werk verwerven ze een inkomen, herwinnen ze zelfrespect, vinden ze zingeving, kunnen ze een sociaal netwerk uitbouwen en ontstaat er een dagstructuur. Vanuit maatschappelijk oogpunt kan het een belangrijke bijdrage leveren aan het bestrijden van 'overlast'.

Vanuit De Kiem staan we voor een lange termijnvisie op vlak van tewerkstelling. Dit wil zeggen dat er samen met de cliënt een proces wordt aangegaan, reeds vanuit de therapeutische gemeenschap, om tot een zinvolle tewerkstelling en daginvulling te komen. Het al of niet hebben van zinvol werk blijkt vaak een goede graadmeter te zijn voor het algemeen functioneren.

Op een zonnige wintermiddag ging ik langs bij Hilde Eeckhaut die al 27 jaar werkzaam is als animator in het Provinciaal Zorgcentrum Lemberge te Merelbeke. Ze begeleidt regelmatig mensen van De Kiem die hun vrijwilligerswerk doen in rusthuis Kastanjebos. Een rusthuis met een capaciteit van 86 bedden.

De Kiem: Wat is de meerwaarde voor jullie als mensen van De Kiem bij jullie komen vrijwilligerswerk doen?

Hilde: Jullie mensen nemen enkele taken op zodat het vast personeel meer tijd heeft voor de bewoners.

Het is gekend dat wij als zorgkundigen, verpleegkundigen,... steeds minder individuele tijd kunnen vrijmaken voor onze bewoners. De mensen van De Kiem nemen enkele taken onder begeleiding over. Ik zie dat de meeste vrijwilligers hier ook in groeien en soms taken alleen opnemen.

De Kiem: Wat zijn zoal hun taken in rusthuis Kastanjebos?

Hilde: Ik laat hen deel uitmaken van de animatieploeg. Dit gaat van een workshop koken tot mee gaan op uitstap of in een ploegje aansluiten bij de kwis of bingonamiddag of een manicure-activiteit mee begeleiden,... Soms zien we dat de vrijwilliger zelf initiatief neemt om een activiteit te organiseren. Anderen voelen zich veiliger om mee te begeleiden bij een activiteit. We proberen zoveel mogelijk een takenpakket op te maken op maat van de vrijwilliger.

De Kiem: Zijn er ook vaste taken?

Hilde: Ja, iedere vrijwilliger helpt elke dag mee bij de

maaltijdbegeleiding samen met de logistieke hulp. Dit houdt in dat ze helpen soep bedelen of iemand ondersteunen bij hun boterhammen smeren, vlees snijden,... Bij ons is het duidelijk dat de vrijwilligers geen verzorgende taken opnemen, alsook medicatiebedeling behoort niet tot hun takenpakket. Medicatie wordt enkel door de verpleegkundigen gegeven. Ik nodig hen ook uit om aan te sluiten op de overlegmomenten. De vrijwilligers zijn hier vrij in, ze zijn niet verplicht om dit te doen.

De Kiem: Hoe maken jullie afspraken?

Hilde: Kandidaat-vrijwilligers komen op sollicita-

tiesprek waar de werking van het rusthuis wordt voorgesteld en waar er kort wordt kennis gemaakt. Sommige mensen kiezen ervoor om een dagje te komen meedraaien zodat ze goed weten wat hun toekomstig vrijwilligerswerk inhoudt. Vanaf het moment dat ze met hun halfweghuisprogramma starten, weten we dat ze ook bij ons beginnen. Bij het begin van de week maken we een weekprogramma op waar de vrijwilliger noteert wanneer hij aanwezig is. Dit geeft hen ook ruimte om tijdig door te geven wanneer ze niet aanwezig zijn omwille van externe afspraken bij bv. VDAB, RVA,... Zo zijn de vrijwilligers van De Kiem nooit aanwezig op vrijdag.

We weten ook dat de periode van het vrijwilligerswerk ongeveer 2 maanden duurt. Bij sommige is dit langer maar de meesten gaan nadien over tot de volgende stap, een betaalde job. Het is ook altijd leuk om samen met een begeleider van het halfweghuis een kort evaluatiemoment te doen na de 2 maanden vrijwilligerswerk.

De Kiem: Wat betekent het voor de bewoners van rusthuis Kastanjebos dat er vrijwilligers meewerken?

Hilde: Voor onze bewoners is de extra tijd die voor hen gemaakt wordt duidelijk een pluspunt. Er kan

meer individuele aandacht gegeven worden. Het geeft ook een nieuwe *swung* in huis, zeker bij een vooral vrouwelijk publiek in het rusthuis worden de jonge mannelijke vrijwilligers als zéér positief onthaald! De meeste van onze bewoners hebben weinig of geen familie en dan is de aanwezigheid van iemand die hen persoonlijke aandacht geeft een enorme meerwaarde.

De Kiem: Vertel je aan de bewoners van rusthuis Kastanjebos dat de vrijwilligers van De Kiem komen?

Hilde: Neen, onze bewoners weten niet dat ze van De Kiem komen. Ik zeg dat er iemand stage komt lopen om te kijken wat hij of zij in de toekomst wil verder doen van werk. Enkel het personeel van de afdeling licht ik in. Het is aan de vrijwilliger zelf om te beslissen wat ze al dan niet zeggen tegen de collega's. Ik moet wel zeggen dat we binnen Kastanjebos een cultuur hebben dat er zeer regelmatig mensen stage of vrijwilligerswerk komen doen, niet enkel vanuit De Kiem. Er worden hierover eigenlijk zeer weinig vragen gesteld. Ik vind het wel bewonderenswaardig om te horen welke weg de meeste mensen van De Kiem al hebben afgelegd!

De Kiem: Zie je na hun vrijwilligerswerkperiode nog mensen langskomen van De Kiem?

Hilde: Heel af en toe komt er nog eens iemand op bezoek die hier vrijwilligerswerk heeft gedaan. Het is altijd leuk om te horen hoe die mensen hun leven ondertussen verder is geëvolueerd. Ik ben er mij wel van bewust dat er ook een einde moet komen aan de periode dat ze hier meegewerkt hebben, ze zijn dan wellicht klaar voor een volgend hoofdstuk.

De Kiem: Hilde, ik wil jou van harte bedanken om tijd vrij te maken voor dit interview. Ik hoop dat we nog regelmatig mensen van De Kiem mogen laten vrijwilligerswerk doen bij jullie!

Hilde: Graag gedaan. Ik herinner me nog de eerste vrijwilliger van jullie hier bij ons, nu ongeveer 25 jaar geleden. We gaan dus zeker nog verder samen werken, het is een duidelijke win-win-situatie voor beide organisaties!

Isabelle Lehouck, verantwoordelijke Halfweghuis.

DRUGS de baas ?! ...

De kortdurende vorming voor gedetineerde druggebruikers in de gevangenis van Gent is ten einde. Het werd geen wandeling door het park, maar de evaluatie is positief.

De opdracht om een kortdurende vorming voor gedetineerde druggebruikers te organiseren kaderde in het onderzoeksproject “PRocess and Outcome Study of Prison-basEd Registration points” (PROSPER) dat uitgevoerd wordt door de vakgroep Orthopedagogiek en de vakgroep Criminologie, Strafrecht en Sociaal Recht van de Universiteit te Gent en het Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie. Deze studie wordt gefinancierd door BELSPO, met een co-financiering door de FOD Volksgezondheid en de FOD Justitie en loopt van 1 december 2014 tot en met 31 oktober 2016. Het PROSPER-onderzoeksproject in zijn geheel is gericht op de evaluatie van de Centrale AanmeldPunten drugs (CAP's). Een en ander kon je hierover dit jaar reeds lezen in het tweede nummer van dit tijdschrift. Bedoeling is om de haalbaarheid van het implementeren van een kortdurend groepsprogramma na te gaan. Dit programma ging door van 28 september tot 6 november 2015. Naderhand zullen hiervan ook de effecten op recidive en op behandelingsgerelateerde resultaten worden onderzocht.

Eenmaal duidelijk was dat De Kiem dit project kon uitvoeren, werd werk gemaakt van het uitschrijven van een handleiding voor de vorming. Het ‘Short

Duration Programme’ dat Phoenix Futures in verschillende gevangenissen in de UK toepast, en dat we enkele jaren terug op een werkbezoek in werking zagen, diende hierbij als inspiratie. Vervolgens werd ook een werkschrift voor de deelnemers uitgewerkt met infobladen en werkbladen en een wekelijkse individuele opdracht. Het geheel resulteerde in een programma met een startsessie, drie sessies rond productinformatie en schadebeperking, één rond hulpverlening, twee rond verandering, een vijftal bijeenkomsten rond terugvalpreventie, twee rond relaties, twee rond problemsolving en één consolidatiesessie. Enkele sessies werden uitgewerkt in samenwerking met Tessa Windelinckx van Spuitenruil en Fien Dedeken van het CAP, die beiden als gastspreker in de vorming fungeerden. De vaste lesgevers namens De Kiem waren Dirk Calle en Tim De Landsheere en Marieke Bossuyt was als stagiaire steeds aanwezig om een en ander te registreren. Elke Cole kwam als onderzoekster van UGent in de eerste en laatste sessie langs voor enkele vragenlijsten en sprak ook alle deelnemers individueel bij het begin en eind van de vorming.

DRUGS DE BAAS!

In augustus en in september werd de vorming via drie flyeracties bekend gemaakt bij alle gedetineerden in de gevangenis en werd er intensief ingezet op de nodige screeningsgesprekken. Daarnaast gingen de nodige vergaderingen door met de directie, Justitieel Welzijns Werk, de Psychosociale Dienst en de stuurgroep drugs om het project toe te lichten. Er werden 2 groepen van 10 deelnemers samengesteld: een gemengde groep in de voormiddag en een uitsluitend mannelijke groep in de namiddag. In beide groepen ging het om een combinatie van beklaagden in voorhechtenis, veroordeelden en geïnterneerden. Om te voorkomen dat er deelnemers zouden afhaken, werd er op een zeer aanklappende manier gewerkt, telkens iemand afwezig bleek in één van de sessies. De afwezigen werden doorgaans nog dezelfde dag uitgenodigd voor een individueel gesprek of kregen een kort bezoekje aan de celdeur. Iedere sessie werd steeds met de twee lesgevers opgestart, waarna één van beiden zich terugtrok om individuele gesprekken te kunnen doen. In de gevangenis van Gent is het eerder ongewoon dat afwezigen naderhand op hun afwezigheid worden aangesproken. Met de directie werd afgesproken dat de deelnemers gedurende de vorming niet op transfert zouden moeten en dat gedetineerden in afzondering vanwege een tuchtmaatregel toch aan de vorming konden deelnemen. Vaak diende het bewakend personeel aan deze nieuwe afspraken te worden herinnerd.

Het werken met gedetineerden in een gevangeniscontext is niet vanzelfsprekend. De afsluitende sessie met cake en koffie bleek een illustratie van het verloop van de vorming. Het duurde 20 minuten voor iedereen was 'gelost' en aanwezig was en er diende alweer te worden overlegd om een gedetineerde met een tuchtsanctie toch te laten deelnemen. Opvallend in deze laatste bijeenkomst was ook wie naast wie ging zitten nu beide groepen samen aanwezig waren. Even moest er een beginnende discussie worden bijgestuurd. Na de obligate speeches en een samenvattend overzicht van alle thema's van de vorming door een lesgever en een deelnemer, kregen de 13 deelnemers die de vorming hebben afgewerkt van de directie een deelnameattest en van de lesgevers een persoonlijk aandenken. Spontaan stelde een deelnemster aan de directie de vraag of wij niet de broodnodige opvolgesprekken zouden kunnen doen. Bij het buitengaan kregen we van de meeste deelnemers een welgemeende "Merci" en van sommigen "We zullen het missen".

Dirk Calle, verantwoordelijke gevangeniswerking

Een handboek voor de behandeling van cocaïnegebruikers.

De Kiem zocht en vond een effectief ambulante behandelaanbod voor een specifieke groep cocaïneverslaafden: de Community Reinforcement Approach (CRA) en Contingency Management (CM). Na ongeveer 7 jaar toepassing van deze methode in de ambulante centra van De Kiem zijn we er van overtuigd dat deze behandelingswijze een meerwaarde is voor een ambulante behandeling van cocaïnegebruikers. Gebaseerd op de handleidingen van Laura De Fuentes-Merillas en Cor de Jong delen enkele medewerkers van De Kiem hun ervaringen met deze methodiek. We hopen dat zowel de medewerkers van De Kiem als medewerkers van andere centra in dit handboek concrete richtlijnen vinden om met deze methodiek aan de slag te gaan.

Toen we in 2007 begonnen met een literatuurstudie stelden we vast dat cocaïnegebruik midden jaren '90 een opmars had ingezet. Ook in Vlaanderen en in De Kiem merkten we een bevestiging van internationale bevindingen aangaande (problematisch) cocaïnegebruik. In De Kiem meldde zich een groeiende groep cocaïnegebruikers aan en de vraag naar een specifiek behandelprogramma nam toe. Bij de keuze van een aangepaste methodiek voor de behandeling van cocaïnegebruikers werd niet over één nacht ijs gegaan. Dit werd uitvoerig onderzocht en de uiteindelijke keuze viel op de Community Reinforcement approach (CRA) in combinatie met Contingency Management. Uit verschillende studies is gebleken dat deze combinatie de beste resultaten oplevert. Onze medewerkers inspireerden zich voornamelijk op de bevindingen en ervaringen uit Nederland van Laura De Fuentes-Merillas en Cor de Jong om in 2008 een cocaïnespecifiek behandelingsprogramma op te starten in De Kiem.

De implementatie van de methodiek in de ambulante centra van De Kiem werd mogelijk door de financiële steun van het 'Fonds ter bestrijding van de verslavingen' (Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu). Dat Fonds werd opgericht in 2006 om op een innovatieve manier het hoofd te bieden aan gezondheidsproblemen rond middelenmisbruik. Sinds juli 2014 werd het 'Fonds ter bestrijding van de verslavingen' officieel een bevoegdheid van de Vlaamse Overheid, waardoor de publicatie van dit handboek tot stand kwam met de financiële steun van de Vlaamse Gemeenschap (Departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin/Agentschap Zorg & Gezondheid).

*Jo Thienpont
Verantwoordelijke ambulante diensten De Kiem*

COMMUNITY REINFORCEMENT APPROACH

CONTINGENCY MANAGEMENT

Handboek voor de behandeling van cocaïnegebruikers.
Implementatie en ervaringen in De Kiem.

Vandevelde Dirk Thienpont Jo Calle Dirk Hauglustaine Véronique
Littera Luca Verbeken Ruth Teuwen Jorrit Vanderplasschen Wouter

40 jaar in beeld.

De Kiem bestaat dit jaar 40 jaar. Een hele periode om op terug te blikken. We doen dit graag aan de hand van een aantal foto's die alle inzet en initiatieven en de daarbij betrokken personen nog eens "in the picture" zetten. We starten in dit tijdschrift met de periode 1976-1986. In ons volgende nummer belichten we de volgende 10 jaar.

De eerste sticker-verkoop

Eric Broekaert in gesprek met de burens

de TG in Moortsele

Jack Flash, het eerste toneelstuk van het K'ater (Kiem-theater)

De eerste tuinfeesten ...

5 jaar
DE KIEM VZW
 IAT
 MOORTSELESTRAAT 78
 9259 OOSTERZELE
 091/ 62 78 54 001-0668998-65
 62 91 71

STUDIEDAG :
"DE VERSLAAFDE en ZIJN ZORG"
 WOENSDAG 7 oktober 1981
 van 10.00 tot 16.30 h.
 in het Rijkscentrum voor Landbouwtechniek
 Burg. van Gansberghelaan 15
 9220 MERELBEKE

Deze organisatie gaat door onder de
 hoge bescherming van:
 - Hare Prinselijke Hoogheid Mevr. De Merode
 - Mevr. R. Steyaert, staatssecretaris
 - Gemeentebestuur van Oosterzele

en studiedag.

Opendeur en eetfestijn De Kiem 29 mei 2016

de
kiem

Eetfestijn van 11u30 tot 14u30
Opendeur en rommelmarkt van 12u30 tot 17u00

de
kiem

Programma:

eetfestijn in feesttent
begeleide rondleidingen en open deur
rommelmarkt
muziek en kinderaanimatorie
koffie en dessertenbuffet
tentoonstelling Kunst voor De Kiem
i.s.m. Kunstig Gavere

Kom gerust even langs!

*Inschrijven voor het eetfestijn via inschrijvingsstrook.
Inschrijven voor de "open deur" is niet nodig.*

Opendeurdag op zondag 29 mei 2016

Naar tweejaarlijkse gewoonte organiseert De Kiem opnieuw een opendeurdag voor geïnteresseerden, sympathisanten en dorpsgenoten. Ook collega's uit het werkveld zijn van harte welkom!

Zo'n opendeurdag is een prima gelegenheid om de werking van De Kiem te leren kennen en terzelfdertijd ons ook een duwtje in de rug te geven. We starten met een eetfestijn en daarna is er gelegenheid tot een begeleide rondleiding in de gebouwen van De Kiem. Er is bovendien een rommelmarkt, een tombola, een koffie- en dessertbuffet, kinderaanimatorie en een kunsttentoonstelling in samenwerking met Kunstig Gavere, dat de creatieve krachten in de regio Gavere bundelt. Kortom, alles is aanwezig voor een gezellig namiddagje uit.

Op zaterdag 28 mei worden alle stafleden en de familieleden van onze bewoners uitgenodigd voor het jaarlijks graduatiefeest. In beperkte kring worden dan de bewoners gevierd die hun programma in De Kiem succesvol hebben beëindigd, met aansluitend de eerste shift van het eetfestijn.

Op zondag 29 mei volgt dan de eigenlijke opendeurdag met eetfestijn. Inschrijven voor deze opendeurdag is niet nodig. Inschrijven voor het eetfestijn kan je binnenkort doen via onze website <http://www.dekiem.be>.

Tot dan!

Dirk Calle, Beleidsmedewerker

18 oktober 2016 STUDIEDAG 40 JAAR DE KIEM

In februari bezochten een vijftiental hulpverleners uit Italië, Kroatië en Spanje De Kiem in het kader van het Europees project Triple R. Ze werden door het netwerk middelenmisbruik Oost-Vlaanderen ontvangen en bezochten verschillende drughulpverleningsinitiatieven in de Gentse regio.

Een trotse mama...

Helaas ben ik niet de enige mama of ouder waarvan een kind in aanraking is gekomen met verboden middelen. Wat ooit bij mijn zoon begon als een 'proeverke' kende in de kortste keren geen grenzen meer. Mijn zoon is zoveel keren gevallen en opgestaan. Maar van een verbetering was er geen sprake.

Daarvoor had hij de kracht en de moed nodig om in een programma zoals De Kiem te gaan. Een heel zware opgave, maar alleen dit kon hem redden. Een eerste programma werd niet afgemaakt. Hij vond na een paar maanden dat hij het vanaf dan wel alleen kon. Niets was minder waar! Jammer dat niemand hem op dat moment kon tegenhouden. Wij niet en de begeleiding niet.

Het werd helaas de zoveelste nachtmerrie. Ik heb hem toen gezegd: "Indien je verder voor zo'n leven kiest, dan doe je maar". Zelf kon ik niet meer volgen. Mijn batterij was leeg, ik was 'op'. Ik heb toen dus wat afstand genomen. Hij kon altijd terug op me rekenen, maar niet in zo'n situatie. Gelukkig heeft hij korte tijd nadien zelf de beslissing genomen om weer in behandeling te gaan. Hij koos ook toen weer voor De Kiem, hoewel hij heel goed wist hoe zwaar het was.

In het begin dat je er op bezoek gaat voel je je heel onwennig. Je bent heel blij dat hij terug vooruit wil, maar tegelijkertijd merk je dat de boog daar heel erg gespannen staat. Er zijn daar heel wat regels die moeten gevolgd worden. Nu ben ik heel blij dat er daar de nodige discipline gehandhaafd wordt. Want het is verdomd nodig! Gedurende zijn programma ben ik regelmatig op maandagavond naar de ouderavonden geweest, of op zondagnamiddag op

bezoek. Op die momenten ontmoet je ook andere ouders die lotgenoten zijn. Dan pas weet je dat je niet de enige bent met zo'n probleem. Wat voor mij het zwaarste was, dat waren de familiegesprekken. Zeker toen ik, naarmate het programma vorderde, al eens woorden van spijt moest aanhoren, over van alles en nog wat. Dan pas groeide bij mijn zoon het besef hoeveel verdriet hij me had aangedaan. Het waren harde momenten, maar ik zag na al die maanden mijn zoon terug van voor het druggebruik. Van mij krijgt De Kiem met al zijn medewerkers een dikke vette pluim!

Na de therapeutische gemeenschap volgde het halfweghuis. Daar komt men beetje bij beetje terug in de maatschappij. Ook niet evident, want vanaf dan moet je er meer zelf je plan trekken. Ik ben toen maar een 3 tal keer op de ouderavonden geweest. Maar als ik met vragen zat wist ik dat ik ook toen nog altijd bij iemand terecht kon. Je wordt altijd heel erg gesteund en hebt een fantastische achterban! En nu, na al die jaren, is de rust teruggekeerd. Hopelijk blijft het zo! Ik ben iedereen heel erg dankbaar voor de begeleiding van mijn zoon, voor de ondersteuning aan de familie, gewoon voor alles! Ik kijk nu met volle teugen uit naar het graduatiefeest in mei 2016! Dan ben ik zeker een trotse mama.

Martine, de mama van Kenny

Terug een gelukkig mens...

Laat ik jullie mijn lange verhaal in het kort vertellen.

In het verleden heb ik enorm veel problemen gehad door omstandigheden, waarbij ik in aanraking kwam met drugs. Ik bleef regelmatig weg en liep weg van al mijn problemen. Ik kropte alles alleen maar op. Ik gebruikte dan maar drugs om al mijn problemen te kunnen vergeten.

Na lange tijd kreeg ik voor de eerste keer hulp van verschillende organisaties en instanties. Ik ging langs bij mijn justitie-assistent en liet me in klinieken opnemen. Voor mij leek het toen alsof ze nergens mijn problemen konden of wilden begrijpen.

Na veel vallen en opstaan ben ik bij De Kiem beland, waar ik een ambulante begeleiding opstartte. Hier heb ik eindelijk het gevoel dat er naar me wordt geluisterd, echt geluisterd. In De Kiem vond ik mensen die me hielpen en me leerden om problemen op te lossen door te praten. Zo ben ik geraakt waar ik nu ben. Ik voel me terug een normaal iemand. Ik werk en met mijn huwelijk gaat het heel goed! Ik ben terug een gelukkig mens dankzij De Kiem in Gent. Ik ben daar heel dankbaar voor en heb veel respect voor de hulpverleners van De Kiem. Dank je wel!

Mustafa

Hoe mooi het leven kan zijn...

Na 15 jaar verslaving was mijn leven een hel geworden. Ik was de pedalen compleet kwijt. Uiteindelijk koos ik toch om voor een TG te gaan en De Kiem leek me een goede oplossing te zijn.

In het begin van mijn programma was ik niet mezelf. Ik wist ook nog niet wat ik wou en hoe ik het moest aanpakken. Gaandeweg leerde ik mezelf kennen en ben ik nu geworden wie ik echt ben.

Het programma heeft me terug op de rails gezet en me de wilskracht en het karakter gegeven om mijn leven terug op te bouwen. Een programma zoals een TG is niet gemakkelijk en de weg lijkt lang. Ik ben mezelf ontelbare keren tegengekomen maar ben er altijd sterker uitgekomen. Men leven ziet er nu compleet anders uit en zit vol uitdagingen. Maar ik hou ook een vaste structuur aan; dat heb ik mezelf in De Kiem aangeleerd.

Ik wist niet dat een leven zonder drugs bestond, maar nu weet ik en besef ik hoe mooi het leven kan zijn. Ik heb een vaste job en een vriendin en onlangs heb ik een huis gekocht. In De Kiem heb ik

ook vrienden voor het leven gemaakt. Ik heb er, nu 3 jaar na mijn opname, nog steeds een sterke band mee en we doen samen leuke dingen.

Mijn ouders hebben ook een heel belangrijke rol gespeeld in mijn programma. Zij waren er altijd om me te steunen. Ik heb hun vertrouwen terug en onze band is terug zoals hij moet zijn.

Ik ben een stabiele persoon geworden en ben overtuigd dat een leven zonder alcohol of drugs echt wel mogelijk is als je het zelf echt wil. Een leven zonder drugs of alcohol is veel mooier en veel simpeler dan een leven als een verslaafde.

Jij alleen kan het maar je kan het niet alleen...

Steven

Jaargang 23 | januari, februari, maart 2016

De Kiem biedt hulp aan personen die problemen ervaren door het gebruik van drugs en aan mensen uit hun omgeving.

Het **residentiële luik** van het programma te Gavere omvat een onthaalafdeling, een therapeutische gemeenschap (T.G.), een woonhuis voor moeders / vaders met kinderen en verschillende halfweghuizen. Het **ambulante luik** omvat ambulante centra te Gent en te Ronse/Geraardsbergen, een gevangeniswerking, een regionale preventiedienst en oudergroepen.

Colofon

Redactie

Dirk Calle, Jo Thienpont,
Dirk Vandevelde

Eindredactie en Directie

Dirk Vandevelde

Fotografie

Dirk Calle, Chris Lemaitre

Vormgeving

dotplus

Abonnement

Abonnementen kosten 12,5 euro voor vier nummers, te storten op rekeningnummer BIC GEBABEBB / IBAN BE 270012 1652 3173 van v.z.w. De Kiem, 9890 Gavere.

Voor giften vanaf 40,00 euro kan u een attest voor fiscale vrijstelling bekomen.

Adressen

Contactadres voor opname of begeleiding

(elke werkdag te bereiken van 8u30 tot 17u00)

Ambulant Centrum Gent

Kortrijksesteenweg 185, 9000 Gent
Tel. 09/245.38.98
Fax 09/245.41.71
ambulant.gent@dekiem.be

Ambulant Centrum Ronse

Oswald Ponettestraat 31
9600 Ronse
Tel. 055/21.87.00
ambulant.ronse@dekiem.be

Antenne Geraardsbergen

Abdijstraat 2, 9500 Geraardsbergen
Tel. 055/21.87.00
ambulant.geraardsbergen@dekiem.be

Contactadres voor Administratie – Directie

(sociale dienst, familiebegeleiding, stages)

Vluchtenboerstraat 7A
9890 Gavere
Tel. 09/389.66.66
Fax 09/384.83.07
admin@dekiem.be

Voorwoord 2 | Vrijwilligerswerk: de eerste stappen op de arbeidsmarkt 3 |
DRUGS de baas?! ... 8 | Een handboek voor de behandeling van cocaïne-
gebruikers 10 | 40 jaar in beeld 12 | Opendeurdag op zondag 29 mei 2016 15 |
Internationaal bezoek 16 | Familie aan het woord 17 | Cliënt aan het woord 18 |
Bewoner aan het woord 19